

Pomladna.

Pomlád zavriskala je spet,
odela v radost širni svet,
zapele ptičke speve so,
pomlad z menoj pozdravljajo.
Odpri, srcé, pomladi se,
dovoli, naj objame te,
z njo vriskaj preko naših trat:
Pomlad prišla je k nam, pomlad.

Prišel bo morda kmalu čas,
ko zresnil se bo tvoj obraz,
pomlad se poslovila bo,
vrnila se nazaj v nebo.
Tedaj ti lažje bo gorje,
če spomnilo te bo srce,
da bila tvoja je pomlad
osa polna biseroov in nad.

Gregor Mali.

Berači.

Ker je z alkoholom rad se bratil,
živ dan kot berač se je po svetu klatil.

vedeli, kdaj se zopet prikaže ta ali oni. Vsak nam je prinesel kaj posebnega.

Tinček je bil pevec in prerok. Znal je vse stare pesmi na pamet. Prepeval je o svetnikih in Materi božji ter napovedoval strahovite dogodke, ki imajo še čez svet priti. Otroci smo ga poslušali kot prikazen z drugega sveta.

Podoben mu je bil Volbenk, dasi dosti mlajši od njega. Ta je bil govornik. Ob nedeljah popoldne je stopil na sredo vasi in govoril prav tako kot duhovnik v lece. Ljudje so splošno govorili, da je končal »črno šolo«. Dan pred odhodom v višje šole mu je bila baje zgorela mati, ko je njemu pekla kruh za popotnico. Švignil je plamen iz peči in jo objel; opekla se je neki tako, da je kmalu nato izdihnila v strašnih mukah. Volbenku se je takrat zmešalo in ni bil več za nobeno rabo. Ni več prihajal domov, kar ogibal se je svoje rojstne hiše.

Le materin grob je često obiskal in vsega obložil s svetniškimi podobami, ki jih je naprosil okrog. Ko je čez čas prišel zopet na njen grob in videl, da ni več podobice — saj jih je medtem že raznesel veter —, je vselej rekel: »Mati imajo podobice radi. Zopet so vse vzeli k sebi v grob.«

In donašal jih je tako leto za letom, v blaženi misli, da na ta način razveseljuje svojo mrtvo mater.

Velikih kmetij se je izogibal. Prenočišče si je vedno izprosil pri revnejših ljudeh. Zadovoljen je bil z vsem.